

РЕШЕНИЕ

№ 25929

гр. София, 30.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5449** по описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Б. Л. Т. чрез процесуален представител срещу Решение № 1325/07.04.2025 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 359/2025 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 110 състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 9511621/18.07.2024 г., издаден от СДВР.

С посочения електронен фиш на Б. Л. Т. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и че то е немотивирано. Твърди се, че от съда не са събрани всички относими доказателства, както и че представеният с административнонаказателната преписка снимков материал не дава възможност да се установи по безспорен начин, че констатираното нарушение е извършено именно с лекия автомобил, управляван от касатора. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменен и издадения електронен фиш. Алтернативно се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната

жалба.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, като и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 18.07.2024 г., около 20,33 часа, в [населено място], по [улица]срещу блок 124, с посока на движение от [улица]към [улица]лек автомобил марка „БМВ 530Д ХДРАЙВ“ с рег. [рег.номер на МПС] при ограничение на скоростта – 50 км/ч, за населено място, се движел със 77 км/ч или с превишена скорост от 27 км/ч. Нарушението било заснето с АТСС АРН САМ S1 № 120cc9b.

Бил издаден електронен фиш серия К № 9511621/18.07.2024 г.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че посоченото в електронния фиш нарушение е безспорно установено, както и че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 05.05.2025 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 17.05.2025 г. /вх. № 172626/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта е 50 км/ч съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП. В оспорения ЕФ е посочена разрешената скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано, съответно правилно подведено под санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен

характер, като изразът " в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 от ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл. 59, ал. 2 ЗАНН във вр.с чл.189, ал.8 от ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено. Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е специална и дерогира приложението на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, поради което издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 от ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка. Правилно са посочени както нормите, които са нарушени, така и каква глоба се налага.

Приложени са доказателства относно, годността на техническото средство. Системата за видеоконтрол е вписана под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 07.09.2017 г. със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г. От Протокол № 086-СГ-ИСИС/20.06-2024 г. е видно, че преносимата система е преминала метрологична проверка, като същата отговаря на законоустановените изисквания. В случая, нарушението е заснето на 18.07.2024 г., като към тази дата средството за измерване е било одобрено.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения, че снимковият материал не дава възможност по безспорен начин да се установи, че именно посочения в електронния фиш лек автомобил се е движил със засечената от устройството скорост от 77 км/ч. След като снимките са били направени с технически изправно средство, като е съставен съответния протокол за използване на автоматизираното техническо средство, в който е посочено неговото разположение с приложена четлива снимка на устройството, то касационният състав приема, че същите са годно доказателство, от което се установява МПС, с което е осъществено процесното нарушение, както и неговият регистрационен номер.

Касационният състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място от 21 км/ч до 30 км/ч санкцията е в размер на 100 лв.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1325/07.04.2025 г., постановено по нахд № 359/2025 г. на СРС,НО, 110 състав.

Решението е окончателно.